سنگاه

پایان محرومیت جودو خوشحالمان کند یا نگران؟!

رقابت‌های جودوی قهرمانی جهان به میزبانی قطر در حالی به پایان رسید که جای جودوکاران ایرانی در این میدان بزرگ خالی بود. محرومیت چهار ساله جودوی ایران ۲۶ شهریورماه به پایان خواهد رسید و اگر رئیس فدراسیون جهانی سر قولش بماند و شیطنت جدیدی رخ ندهد، ورزشکاران جودوی ایران می‌توانند پس از چهار سال غیبت در مسابقاتی که زیر نظر IJF برگزار می‌شود شرکت کنند. ماریوس ویزر در آیین اختتامیه رقابت‌های جهانی برای فدراسیون جودوی کشورمان یک پیام ویژه داشت: «امیدوارم فدراسیون جودوی ایران به قوانین احترام بگذارد و دیگر شاهد اتفاقات گذشته نباشیم. دل ما برای آنها تنگ شده و برای هر ملتی که در مسابقات ما حضور ندارد، دلتنگ هستیم. تعلیق جودوی ایران تصمیم سختی بود و از اینکه این اتفاق بر ورزشکاران ایران اثر منفی گذاشت، متأسفیم.» این صحبت‌ها موجی از خوشحالی را در بین مدیران فدراسیون به‌ویژه آرش میراسماعیلی به همراه داشت. رفع تعلیق جودو خبری خوشحال‌کننده برای ورزش کشور محسوب می‌شود. در چهار سال گذشته جودوکاران ما از این بابت متضرر شدند و برای جبران آن باید برنامه‌ریزی ویژه داشت، اما نکته اصلی واکاوی اظهارات ویزر است؛ نظر رئیس فدراسیون جهانی جودو نسبت به کشورمان کاملاً مشخص است و او با تصمیماتش صراحتاً عقایدش را نشان داده است. با اینکه او مدعی است دلش برای جودوی ایران تنگ شده، اما درعین‌حال پیشاپیش به فدراسیون ما نسبت به رعایت قوانین هشدار داده است! بدون شک منظور آقای رئیس از احترام به قوانین، رویارویی جودوکاران کشورمان با رقبای صهیونیست است و بس. اصلاً بابت همین مسئله بود که چهار سال محرومیت را تحمل کردیم. حالا که رئیس فدراسیون جودوی کشورمان از بابت قطعی شدن پایان تعلیق خوشحال است باید از میراسماعیلی پرسید آیا برای چالش‌های پیش‌رو راه‌حلی دارد؟ آیا مسئولان ارشد ورزش برای حل این مشکل رایزنی‌های لازم را انجام داده‌اند یا قرار است همچنان مثل گذشته به عدم اعزام نفرات در برخی اوزان اکتفا کنیم؟
قطعاً ویزر و حامیانش از مواضع خود کوتاه نخواهند آمد، در نتیجه از هم‌اکنون باید با رایزنی‌های ورزشی پیگیر موضوع باشیم.

فوتبال اروپا

شیوا نوروزی

رؤیای ورود اینتر به فینال

دبل پیروزی مقابل تیم همشهری به ناکامی ۱۳ ساله اینتر میلان پایان داد. نروآتزوری در دیدار برگشت خود با آث میلان در چارچوب نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا با یک گل رقیب سنتی‌اش را شکست داد تا مجموعاً با برد ۳ بر صفر صعودی مقتدرانه به فینال رقابت‌ها داشته باشد.
برای هواداران اینتر این موفقیت ارزش دوچندان دارد؛ از یک‌سو این تیم پس از ۱۳ سال جشن صعود به فینال اروپا را برپا کرده و از سوی دیگر این موفقیت با گذر از رقیب میلانی حاصل شده است. بعد از برد تأثیرگذار بازی رفت، باز هم همکاری لوکاکو و لائوتارو مارتینز جواب داد و مارتینز تک‌گل بازی برگشت را زد و کار را یکسره کرد. مهم‌ترین نکته‌ای که در صعود اینتر به چشم می‌خورد بازی هجومی و بدون ترس شاگردان سیمئونه اینزاگی بود. این تیم با اینکه در مرحله گروهی کار سختی داشت، ولی با اعتمادبه‌نفس زیاد حالا یک پای فینال است. از سال ۲۰۱۸ به بعد اینتر اولین تیمی است که در گروهش دوم شده، ولی به فینال صعود کرده است. نروآتزوری آخرین‌بار در سال ۲۰۱۰ با خوزه مورینیو در دیدار نهایی لیگ قهرمانان به میدان رفتند و حال آنها ششمین فینال اروپایی خود را تجربه خواهند کرد.
سرمربی اینتر در پایان مرحله نیمه‌نهایی از بازیکنانش تشکر کرد: «در چند روز آینده متوجه می‌شوید چه اتفاقی افتاده است. در ابتدا این مسیر یک رؤیا بود، اما همیشه معتقد بودیم عملکرد فوق‌العاده‌ای داشتیم و بردن نیمه‌نهایی در دربی بسیار رضایت‌بخش است. فقط می‌توانیم از بازیکنان تشکر کنیم.» اینزاگی درباره درخشش تیمش در دربی تمام اروپایی دلامدونیا حرف زد و اینکه تا مرز اخراج از اینتر نیز پیش رفت: «از ژانویه در چهار دربی بازی کردیم و هر چهار دربی را بردیم. می‌دانیم که میلان قهرمان ایتالیاست و کیفیت بالایی دارد، اما بازیکنان عالی بودند و شایسته لذت بردن از این موفقیت هستند. مدت‌ها پیش گفته بودم که تلاشی دیوانه‌وار بدون نگاه کردن به این یا آن مسابقه انجام می‌دهیم و فقط تلاش می‌کنیم به بهترین شکل ممکن پیروز شویم. از آنچه به دست آورده‌ایم، خوشحالم. می‌دانم چه کسی همیشه همراهم بود و چه کسی در لحظه نیاز من آنجا نبود. می‌دانم در این ماه‌ها چه اتفاقی افتاده است، اما خوش‌شانسم که کادر فوق‌العاده‌ای را در کنار خود دارم، تیمی که ۲۰ ماه در هر شرایطی در کنارم بوده و اکنون دو فینال دیگر برای بازی در پیش داریم و لیگی که هنوز همه چیز برای بازی کردن در آن وجود دارد. ۱۹ ماه پیش از من خواسته شد به یک هشتم‌نهایی لیگ قهرمانان برسیم. فکر می‌کردم فصل گذشته لیگ قهرمانان اروپا خیلی خوب بود، این فصل حتی بهتر از فصل پیش است. ما با حریفان قدرتمندی روبه‌رو شدیم و جایگاه خود را در فینال به دست آوردیم.»
مارتینز، مهاجم آرژانتینی ستاره میدان بود و نقش پررنگی در فینالیست شدن اینتر داشت. او کار گروهی را رمز موفقیت تیمش خواند: «در هر دو بازی رفت و برگشت فوق‌العاده کار کردیم. کلید موفقیت ما کار گروهی بود. تجربه مشابهی در جام جهانی داشتم. اگر متحد باشید، می‌توانید در دیدارهای بسیار مهم به بهترین شکل ممکن بازی کنید. هر بار که وارد زمین می‌شوم، سعی می‌کنم بهترین عملکردم را به نمایش بگذارم تا به هم‌تیمی‌هایم کمک کنم. می‌دانستیم که این فرصت را داریم تا به فینال لیگ قهرمانان اروپا برسیم و کارمان را کامل کردیم.»
همشهری اینتر اصلاً شرایط خوبی نداشت؛ روسونری‌ها در حالی حسرت رسیدن به فینال به دلشان ماند که از کمبود انگیزه رنج می‌برند. پیولی، سرمربی میلان روی این موضوع تأکید کرد: «بازیکنانم تمام تلاش خود را کردند، ولی اینتر شایسته صعود بود. بازیکنان اینتر تمام توان و انگیزه‌شان را روی موفقیت تیم گذاشتند. به نظرم می‌توانستیم نتیجه را تغییر دهیم و پایان کار با چنین شرایطی مایه شرمساری است. با شایستگی تا اینجا رسیدیم و امیدوار بودیم که به فینال صعود کنیم. می‌توانستیم یک اتفاق خاص را رقم بزنیم، اما نشد و این ناامیدکننده است. فصل پیچیده‌تر از آنچه تصورش را می‌کردیم پیش رفت، اما چیزهای زیادی به ما آموخت. حضور در این مرحله خود یک دستاورد محسوب می‌شود. ما همزمان در سری آ هم رقابت می‌کنیم، ولی طبیعی است که حذف از نیمه‌نهایی ناراحت‌کننده باشد. ما بیش از هر چیز بابت از دست دادن شانس قهرمانی ناامیدیم. باید سری آ را به بهترین شکل خاتمه دهیم تا همه چیز به ناکامی ختم نشود.»

از قائمشهر تا کرمان، ۲ مدعی و یک جام

۹۰ دقیقه تا پایان

گزارش یک
دنیا حیدری

پرونده لیگ بیست و دوم امشب بسته می‌شود، شبی سراسر هیجان که بی‌شک با حساسیت‌های زیادی همراه است، چراکه نه تکلیف قهرمان لیگ مشخص شده و نه دومین تیم سقوط‌کننده! پرسپولیس در قائمشهر با نساجی دیدار می‌کند و سپاهان با مس در کرمان و کسی نمی‌داند جام به کدام میهمان می‌رسد. اما حساسیت دیدار گل‌گهر - نفت آبادان هم به واسطه رقابت برزیلی‌ها با نماینده کرمان برای بقا در لیگ کم از جدال مدعیان قهرمانی نیست.

رقابت پاپاپا سرنوشت سروته لیگ را به هفته پایانی گره زده تا حساسیت این هفته به اوج خود برسد. برای سیزدهمین مرتبه در تاریخ لیگ برتر، روشن شدن تکلیف قهرمان لیگ به هفته آخر کشیده شده، اما آنچه حساسیت بازی‌های این هفته را بیشتر کرده، رقابت تنگاتنگ پرسپولیس و سپاهان برای بالا بردن جام است. پرسپولیس و سپاهان تا به امروز یک بار در نبرد قهرمانی کارشان به روز آخر کشیده شده که هر بار هم سرخپوشان تهرانی برنده بودند و جام قهرمانی را بالای سر بردند و همین کافیست تا تلاش سپاهان برای کسب عنوان قهرمانی با چاشنی انتقام همراه باشد. سازمان لیگ اما بی‌توجه به تمام این شرایط ناچار است تدارک دو جشن را ببیند. یکی در کرمان و دیگری در قائمشهر، چراکه با وجود صدرنشینی سرخپوشان پیش‌بینی قهرمان کار ساده‌ای نیست.

■ ۹۰ دقیقه تا جام

ورزشگاه شهید وطنی قائمشهر عصر امروز میزبان یکی از هیجان‌انگیزترین بازی‌های هفته پایانی لیگ است. دیداری که زمزمه‌هایی از برگزاری آن در آزادی به گوش می‌رسید، اما در نهایت نساجی موفق به حفظ میزبانی این بازی حساس و تعیین‌کننده شد. دیداری که نتیجه آن صرفاً برای پرسپولیس اهمیت دارد. با این وجود انرخوس اسپانیایی گفت که به‌خاطر روح ورزش می‌خواهیم پرسپولیس را شکست بدهیم.
نساجی برخلاف بازی امروز که هیچ حساسیتی برایش ندارد، سوم خرداد در مصافی حساس در نیمه‌نهایی جام حذفی با استقلال دیدار می‌کند و بعید نیست اگر از همه توان خود برابر سرخپوشان استفاده نکند و انرژی خود را برای بازی با آبی‌پوشان پایتخت بگذارد. پرسپولیس اما بی‌شک با تمام توان برای کسب هر سه امتیاز این بازی به میدان می‌رود، خصوصاً که یحیی خوب می‌داند تنها برتری در این میدان است که می‌تواند قهرمانی این فصل را برای سرخپوشان به دنبال داشته باشد، چراکه در صورت هم‌امتیاز شدن پرسپولیس و سپاهان در پایان بازی‌های این هفته، قهرمانی به زردپوشان اصفهانی می‌رسد که در بازی‌های رودررو موفق به برتری مقابل سرخپوشان پایتخت شدند. هرچند پرسپولیس در بازی رفت با پنج گل نساجی را به زانو درآورد، اما بی‌شک این بازی متفاوت خواهد بود و دست‌کم گرفتن حریف می‌تواند همانند سال گذشته قهرمانی را از سرخپوشان بگیرد و بی‌تردید این چیزی نیست که یحیی و شاگردانش به دنبال آن باشند. ضمن اینکه سرمربی پرسپولیس بهتر از هر کسی می‌داند بازی در قائمشهر کار ساده‌ای نیست و ۹۰ دقیقه دشواری مقابل نساجی و هوادارانش در پیش دارد.

■ جدالی انتقامی با هدف قهرمانی

حساس‌ترین مصاف امروز بی‌شک در کرمان برگزار می‌شود. سپاهان، قهرمان پنج دوره رقابت‌های لیگ برتر آخرین بار در پایان لیگ چهاردهم بود که جام قهرمانی را از آن خود کرد. بعد از آن زردپوشان دیگر هرگز دست‌شان به جام نرسید، آن‌هم در شرایطی که سه مرتبه در کورس قهرمانی حضور داشتند، اما دو بار با ایستادن بر سکوی دوم و یک مرتبه نیز با حضور در جایگاه سوم به کار خود پایان دادند. برای سومین سال پیاپی سپاهان یکی از مدعیان جدی کسب عنوان قهرمانی است، اما با این تفاوت که سرنوشت سپاهان را نه خودش که پرسپولیس مشخص می‌کند، چراکه شاگردان موراییس به واسطه دو امتیاز باارزشی که در مصاف با ملوان بندرانزلی از دست دادند، تنها به واسطه لغزش شاگردان یحیی در روز آخر است که می‌توانند برای ششمین مرتبه در تاریخ لیگ برتر جام قهرمانی را بالای سر ببرند.
زردپوشان دو بازی قبلی را با برتری پرگل به پایان بردند، اما یک امتیاز فاصله با سرخپوشان صدرنشین کار شاگردان موراییس را در آخرین روز لیگ بیست و دوم با مشکل مواجه کرده است، به‌طوری که سپاهان باید حواسش به نتیجه بازی پرسپولیس با نساجی هم باشد، آن‌هم در شرایطی که خود نیز مصاف دشواری با مس کرمان در پیش دارد، چراکه مس نیز در رقابتی تنگاتنگ با نفت آبادان برای بقا و ادامه حضور در لیگ برتر می‌جنگد و این یعنی سپاهان کار ساده‌ای در کرمان ندارد و چه بسا قبل از پرسپولیس، مس نماینده زردپوش اصفهان را از کسب عنوان قهرمانی این فصل ناامید کند. چهار باخت و تنها یک تساوی عملکرد مس کرمان در پنج بازی اخیر بوده است. نتایجی که بقای این تیم در لیگ برتر را منوط به کسب هر سه امتیاز بازی با سپاهان مدعی کرده است. تیمی که امیدوار است بعد از هفت سال، بار دیگر عنوان قهرمانی لیگ را از آن خود کند. اتفاقی که این دیدار را به بازی اشک‌ها و لبخندها تبدیل می‌کند، از آن جهت که برتری یک تیم به معنای سقوط تیم دیگر است.

■ تلاش برای بقا

اما درست در لحظاتی که سپاهان برای قهرمانی و مس کرمان برای بقا در لیگ مقابل هم قرار می‌گیرند، نفت آبادان هم برای ادامه حضورش در لیگ با گل‌گهر سیرجان در جدال است. نفت آبادان به واسطه نتایج هفته‌های اخیر حالا شانس زیادی برای بقا در لیگ دارد، اما به شرط آنکه مس سر تعظیم برابر سپاهان فرود آورد. در واقع هفته پایانی لیگ علاوه بر جدال مدعیان قهرمانی، شاهد جنگی تمام‌عیار بین مدعیان بقا در لیگ نیز هست.
در دیگر بازی‌های امروز، استقلال که به واسطه عدم نتیجه‌گیری در هفته‌های اخیر از کورس قهرمانی جا ماند در آخرین بازی لیگ با تراکتور دیدار می‌کند. شاگردان ساپینتو بازی دور رفت را با حساب ۲ بر صفر به سرخپوشان تبریزی واگذار کردند، اما در رقابت‌های حذفی با برتری ۲ بر یک انتقام این شکست را گرفتند و حالا باید دید در سومین نبرد اوضاع به نفع کدام تیم پیش می‌رود، مرد پرتغالی استقلال یا سرمربی اسپانیایی تراکتور. در ادامه ذوب‌آهن از هوادار پذیرایی می‌کند، نفت مسجدسلیمان در بازی خداحافظی با لیگ میزبان ملوان است، آلومینیوم اراک به میهمانی فولاد خوزستان می‌رود و پیکان پذیرای مس رفسنجان است، دیداری که تقابل گزینه‌های مربیگری تیم امید نیز هست.

نهره قبولی سرمربی به وزنه‌برداری بانوان

فعلاً گلخانه‌ای کار می‌کنیم

بازتاب

کوروش باقری امیدوار است وزنه‌برداران زن ایران به روند رو به رشد خود ادامه دهند. رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی آسیا در کره‌جنوبی به پایان رسید که سهم بانوان اعزامی تنها دو برنز بود. در این دوره از رقابت‌ها فاطمه کشاورز در دسته ۶۴کیلوگرم دو مدال برنز دوضرب و مجموع را به گردن آویخت. سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری زنان در گفت‌وگو با ایسنا از عملکرد ملی‌پوشان اعزامی ابراز رضایت کرد: «با توجه به رکوردهایی که در تمرینات داشتند، الهام حسینی در قهرمانی آسیا تنها کسی بود که فوق‌العاده کار کرد و جای هیچ حرف و حدیثی باقی نگذاشت. بقیه نفرات هم افزایش رکورد داشتند. فاطمه کشاورز مدال باارزشی گرفت. درست است این دو مدال در وزن غیرالمپیکی بود و باید بپذیریم مدال گرفتن در یک وزن غیرالمپیکی به مراتب راحت‌تر است، با این حال به نسبت مسابقات قبلی، رکوردهای بالاتری زد، باید بیشتر کار کنیم. وزنه‌برداران نسبت به قبل افزایش رکورد داشتند، اما انتظار من بالاست. سطح رقابت‌ها فوق‌العاده بالا بود و باید نمره قبولی به وزنه‌برداران داد.» باقری با تأکید بر برگزاری اردوهای بلندمدت اظهار داشت: «قطعاً نیاز به اردوهای بلندمدت و پی‌درپی داریم تا بدون تعارف، بخشی از نفراتی را که در اردو هستند به صورت گلخانه‌ای بالا بکشیم. وقتی زیرساخت بانوان بهتر شد، در سطح کشور انتظار یکسان از وزنه‌برداری بانوان خواهیم داشت و فدراسیون نهایت تلاشش را می‌کند تا این اتفاق بیفتد.» سرمربی تیم‌ملی در خصوص اعزام بانوان وزنه‌بردار به بازی‌های آسیایی هانگژو گفت: «قرار است وزنه‌برداری بانوان به بازی‌های آسیایی اعزام شود، اما ظاهراً روی تعداد نفرات اختلاف‌نظر وجود دارد. آن موقع به ما گفتند می‌توانیم پنج نفر را اعزام کنیم. ظاهراً کمیته ملی المپیک به دنبال مدال است، اما هیچ قولی نمی‌توانیم بدهیم و باید ببینیم تا آن موقع وضعیت دختران به چه شکل خواهد بود. البته به اینکه بانوان نزدیک به مدال شوند، خیلی خوشبین هستم.» قهرمانی جهان و کسب سهمیه المپیک دیگر رویدادهای پیش‌روی تیم وزنه‌برداری بانوان هستند: «برای قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی حتماً باید رکوردها بالاتر بروند. با توجه به شرایطی که داریم با تعداد نفرات کم در مسابقات جهانی شرکت می‌کنیم که حداکثر چهار تا پنج نفر هستند. یکی از محتمل‌ترین گزینه‌ها برای گرفتن سهمیه پاریس الهام حسینی است، اما او هم حداقل نیاز به ۱۰ کیلوگرم افزایش رکورد دارد. البته من به فکر نمی‌کنم که فقط حسینی شانس داشته باشد و به نظرم نفراتی هستند که شانس کسب سهمیه دارند. استراتژی ما مشخص است، ما باید در پنج گزینشی المپیک شرکت کنیم و رکوردها هم افزایش پیدا کند. تا اردیبهشت سال آینده فرصت داریم که قدم به قدم جلو برویم و بتوانیم شرایط را مهیا کنیم تا به سهمیه المپیک برسیم.»

پایان همکاری با سعید ارمغانی

هاکان دمیر به نیمکت بسکتبال ایران رسید

چهره
شیوا نوروزی

هدایت تیم‌ملی بسکتبال ایران به هاکان دمیر سپرده شد. همانطور که انتظار می‌رفت فدراسیون بسکتبال به همکاری خود با سعید ارمغانی پایان داد و یک ترکیه‌ای را جایگزین او کرد. صعود دشوار ایران به جام‌جهانی ۲۰۲۳ انتقاد از عملکرد کادرفنی ایرانی را افزایش داد تا جایی که همه می‌دانستند شرایط دیگر برای ادامه همکاری ارمغانی با تیم‌ملی فراهم نیست. این در حالی است که تیم کشورمان در جام‌جهانی پیش‌رو با تیم‌های قدرتمند اسپانیا، برزیل و ساحل‌عاج همگروه شده و قطعاً بازی‌های سختی را خواهد داشت. همین مسئله باعث شد جواد داوری و همکارانش دوباره بحث استفاده از سرمربی خارجی را مطرح کنند. با اینکه گفته می‌شد احتمال سپردن سکان هدایت تیم‌ملی به بچیروویچ وجود دارد، اما در نهایت دمیر به عنوان سرمربی جدید برگزیده شد. مربی اهل ترکیه در شرایطی این مسئولیت را پذیرفته که در پنجره پنجم و ششم انتخابی جام‌جهانی هدایت تیم کشورش را برعهده داشت. با توجه به مذاکرات مثبت با دمیر، قرارداد این مربی با فدراسیون ایران یک ساله خواهد بود. به این ترتیب سرمربی جدید در بازی‌های آسیایی هانگژو و همچنین جام‌جهانی ۲۰۲۳ روی نیمکت ایران می‌نشیند. هاکان دمیر که در بسکتبال اروپا شناخته شده است، در کارنامه مربیگری‌اش سابقه هدایت تیم‌های آنادولو، ته کل اسپور، مرسین ترکیه، بشیکتاش، سپس پینار، کارشیاکا، ترابوزان اسپور، توفاش، بلکشهیر و دینامو بخارست دیده می‌شود. این خبر بازتاب زیادی در رسانه‌های خارجی داشت. خبرگزاری آناتولی در این خصوص نوشت: «هاکان دمیر» که سابقه سرمربیگری در تیم‌های باشگاهی ترکیه‌ای و سایر کشورهای اروپایی را در کارنامه دارد، طبق توافق شکل گرفته قرار است تیم ملی بسکتبال ایران را در مسابقات جام جهانی ۲۰۲۳ و بازی‌های آسیایی هدایت کند.» به گفته رسانه‌های خارجی در این مدت دستیار ترکیه‌ای هاکان دمیر را همراهی خواهد کرد. اگرچه فدراسیون می‌توانست زودتر از اینها تکلیف تیم‌ملی را مشخص کند، ولی باز هم باید خوشحال بود از اینکه بحث انتخاب سرمربی تمام شده است. همانطور که گفته شد تیم کشورمان دو رویداد آسیایی و جهانی را در پیش دارد و اهالی بسکتبال و مردم منتظر کسب نتایج قابل قبول هستند. تیم‌ملی بسکتبال ایران در سال‌های اخیر از بین تیم‌های برتر قاره فاصله گرفته و حالا بسیاری از تیم‌ها می‌توانند برایمان دردسرساز شوند. همچنین در چهار دوره اخیر بازی‌های آسیایی دو مقام سومی و دو مقام نایب‌قهرمانی از آن ما شده و با توجه به پتانسیل فعلی باز هم نمی‌توان انتظار قهرمانی از تیم‌ملی بسکتبال داشت. از طرفی بازی در جام‌جهانی و رویارویی با مدافع عنوان قهرمانی و برزیل قدرتمند سخت‌تر از حد تصور خواهد بود. البته هاکان دمیر نیز زمان زیادی برای تغییر و تحول و همچنین آشنایی با بازیکنان ایرانی نخواهد داشت. برگزاری اردوهای مستمر و انجام بازی‌های تدارکاتی می‌تواند بسکتبال کشورمان را برای حضور هرچه بهتر در مسابقات آتی آماده سازد.

قاب

مدال ماراتن برای ساپینتو

استقلال هرچند با قهرمانی در لیگ برتر وداع کرد، اما همچنان امیدوار است قهرمانی جام حذفی را به دست آورد. اوضاع تیم با ساپینتو بد نیست و هواداران نیز کمتر بازیکنان و سرمربی‌شان را بابت عدم قهرمانی در لیگ برتر سرزنش می‌کنند. این روزها هواداران زیادی به تمرین آبی‌ها سر می‌زنند. فرزاد یکی از این هواداران است که در مسابقات دو ماراتن با ویلچر کشور شرکت کرد و مدال هم گرفت. فرزاد با حضور در تمرین استقلال مدالش را به ساپینتو اهدا کرد تا اینگونه از او تشکر کرده باشد. ساپینتو هم در خصوص او گفت: «فرزاد به همه نشان داد که با تلاش و کوشش می‌توان به موفقیت دست پیدا کرد و وجود او و همه هواداران استقلال است که ما را به تلاش بیشتر برای شاد کردن دل هواداران‌مان وادار می‌کند.»

یادداشت

فریدون حسن

حسرت تمام‌نشدنی نسل آینده ورزش

این چند روز تمام هوش و حواس ورزش کشور معطوف به فوتبال و آخرین بازی‌های لیگ برتر است. (البته غیر از این چند روز هم همین‌طور بوده است)، اما درست در این روزها دیدن و شنیدن حرف‌های یک نوجوان ۱۷ ساله با دو قهرمانی آسیا که تمام هزینه‌های ورزشش را خانواده تأمین می‌کند دردآور است. البته این درد را هم فقط مدال‌آوران و افتخارآفرینانی متوجه می‌شوند که مثل مهدی هفت‌چشمه توجهی به آنها نمی‌شود، والا مسئولان ورزش همچنان تب فوتبال دارند و بس.
یک نگاه کلی و گذرا به ورزش کشورهایی که در المپیک و حتی بازی‌های آسیایی موفق عمل می‌کنند، نشان می‌دهد تمام سرمایه‌گذاری آنها روی نوجوانان و جوانان در رشته‌های پایه همچون دوومیدانی، شنا و ژیمناستیک است، درست برخلاف ورزش ایران که قهرمان ۱۷ ساله پرتاب چکشش حمایت که نمی‌شود هیچ، حتی دیده هم نمی‌شود تا اینگونه صدای اعتراضش بلند شود: «از سال گذشته که مدال طلا کسب کرده‌ام، حمایتی نشده و با اینکه با فدراسیون هم صحبت کرده‌ام، اما خبری از حمایت مسئولان ورزشی نیست.»
ورزشکاری که آینده ورزش ایران با او و امثال اوست. یکی از شاخصه‌های رشد ورزش در هر کشور توجه به نونهالان و نوجوانان و زمینه‌سازی برای پیشرفت آنها در رشته‌های پایه است. در ورزش جهان این مسئله با توجه به ورزش آموزشگاه‌ها و مدارس پایه‌گذاری می‌شود و به ترتیب به رده‌های سنی بالاتر می‌رسد، درست برخلاف ورزش ایران که حتی قهرمانی و افتخارآفرینی‌های ورزشکاران نوجوان و جوانی که با سرمایه خود موفقیت کسب کرده‌اند هم دیده نمی‌شود. در یک کلام ورزش فوتبال‌زده ایران و مسئولان عشق فوتبال آن، حتی لقمه آماده را هم قبول نمی‌کنند. در حالی که باید روی ورزش آموزشگاه‌ها سرمایه‌گذاری کنند، نمی‌کنند و در عوض دست رد به سینه ورزشکارانی می‌زنند که با هزینه خود پیشرفت کرده و افتخارآفرین شده‌اند. این در حالی است که با اندک توجهی همین ورزشکاران می‌توانند موفقیت‌های بزرگ‌تر و مهم‌تری را به دست آورند.
ماجرای فوتبال‌زدگی ورزش ایران ماجرای تازه‌ای نیست. سال‌هاست که ریل‌گذاری ورزش روی این مسئله صورت گرفته و ورزش ایران با سرعت قابل توجهی روی این ریل به سمت نابودی در حال حرکت است. بسیاری از مدال‌آوران و افتخارآفرینان وضعیت خوبی ندارند. بسیاری در جست‌وجوی شرایط بهتر، حتی به جلای وطن می‌اندیشند و می‌خواهند تا دیر نشده حداقل برای دیده شدن به جایی بروند که قدرشان را بدانند و اینگونه برای کمترین توجه و امکانات دست‌وپا نزنند. داستان تلخی است، داستان این همه بی‌توجهی و نادیده گرفتن نوجوانان و جوانانی که در رشته‌های ورزشی فعالیت می‌کنند و موفقیت به دست می‌آورند، اما هیچ‌گاه آنگونه که باید دیده نمی‌شوند. ریشه‌های این اتفاق بد را باید در سوءمدیریت حاکم بر ورزش کشور جست‌وجو کرد. مدیران فوتبال‌زده‌ای که هدفی جز نابودی ورزش ایران ندارند و تا هستند نوجوانانی چون مهدی هفت‌چشمه باید همچنان حسرت به دل امکانات، توجه و حمایت باقی بمانند.

ربیعی به امید نه گفت

محمد ربیعی به‌عنوان یکی از گزینه‌های اصلی سرمربیگری تیم امید در روزهای گذشته مذاکراتی جدی با مهدی تاج رئیس فدراسیون فوتبال و محمود خسروی‌وفا رئیس کمیته ملی المپیک انجام داد. با این حال اختلافاتی در برخی مسائل وجود داشت که مهم‌ترین آن مباحث مالی بود. همین موضوع سبب شد ربیعی که پیش از این پیشنهاد سرمربیگری امیدها را نپذیرفته بود، بار دیگر این پیشنهاد را رد کند.

کمانداران ایران چهارم شدند

تیم تیروکمان کامپوند مردان ایران به مقام چهارمی رقابت‌های جام جهانی در شانگهای چین دست پیدا کرد. ایران در نیمه‌نهایی مقابل مکزیک تن به شکست داد و از راهیابی به فینال بازماند. تیم کشورمان که با ترکیب محمدصالح پالیزبان، آرمین پاکزاد و میلاد رشیدی در این مسابقات شرکت کرده بود در دیدار رده‌بندی هم مقابل ترکیه شکست خورد و چهارم شد.

امیدواری پورشیب به تجدیدنظر

ذبیح‌الله پورشیب، کاپیتان تیم ملی کاراته با قبول اعتراض تند خود در انتخابی تیم ملی ابراز امیدواری کرد کمیته استیناف در محرومیتش تجدیدنظر کند. او گفت: «این واکنش مناسب شأن و جایگاهم نبود و باید خویشتنداری بیشتری به خرج می‌دادم. در تمامی سال‌های فعالیتم در ورزش قهرمانی همواره تلاش کردم موجب دلخوری نباشم و کدورتی ایجاد نکنم، اما متأسفانه این‌بار نوع اعتراضم دلخوری اعضای محترم کادر فنی، کمیته فنی و تمام عزیزانی که نماینده فدراسیون بودند را به دنبال داشت.»